

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Sacerdotale & Clericorum Specvlvm Insigni Pietatis Ac Devotionis Supellectili exuberans

Kinckius, Matthias

Coloniæ, 1662

Monito contra eos qui sanctas ac venerabiles constitutiones parvipendunt
& eis obedire renuunt,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46628](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46628)

infra, si enim locis omnibus clerus ornatus esse debet, multo sane magis in loco sacro, & in choro ubi laudes Deo persolvuntur, gratiæ aguntur, postulationes fiunt, esse debet. *Ibidem eodem cap. similiter ante medium.*

Si quis sanctas ac venerabiles has constitutiones parvi pendat eis obedire detrahens, legat pro amore Dei sequentes.

IN iudicio Dei ignis æterni tormenta sustinebit qui Ecclesiastica decreta neglexerit. *Sancti Clementis Epistola 1. in fine Anno Domini 93.*

Sacris patrum regulis & constitutionibus inobedientem suscipere non possumus nec debemus, &c. quia infames omnes censemus, qui &c. Apostolicam vel regulam postponunt auctoritatem. *Dionisij Papæ epistola. 2. circa finem Anno Domini 260.*

Violatores canonum voluntariè, graviter à sanctis patribus judicantur, & à sancto Spiritu; cuius instinctu ac dono dictati sunt; damnantur, quoniam blasphemare in Spiritum sanctum non incongruè videntur, qui contra eosdem

facros Canones, &c Aliquid aut pro-
tervè agunt, aut loqui præsumunt, aut
facere volentibus sponte consentiunt.
Talis enim præsumptio, manifestè unū
genus est blasphemantium in Spiritum
sanctum, quia contra eum agit cuius
nutu & gratia sancti Canones editi sunt.
*Ex decretis Damasi Papa, decreto 4. extant.
tom. 1. conciliorum post eiusdem Epistolas. An-
no Domini 367.*

Per æquam & regiam divinæ justitiæ
viam inoffensè incedere volentes, ve-
luti quasdam lampades semper lucen-
tes, & illuminantes gressus nostros,
qui secundam Deum sunt sanctorum
patrum definitiones & sensus retinere
debemus. Quapropter & has ut secunda
eloquia secundum magnum & sapien-
tissimum Dionysium arbitantes, &c.
canimus. (*Secunda eloquia patrum dicit,
quia divina prima sunt*) *hac parentesis est in
margine: deinde idem canon prosequitur.*
Luci enim veraciter assimilatae sunt di-
vinorum canonum hortationes, &
dehortationes secundum quod discer-
nitur melius à peiori, & expedient
atque proficuum ab eo quod non expedi-
dit sed obesse dignoscitur. Igitur re-
gular

gulas quæ sanctæ Catholicæ ac Aposto-
licæ Ecclesiæ, tam à sanctis famosis-
simis Apostolis, quam ab orthodoxo-
rum Universalibus, nec non locali-
bus Concilijs, vel etiam à quolibet
de illoquo patre ac magistro Ecclesiæ
traditæ sunt, servare ac custodire pro-
fitemur: *Concily Constantinopolitani 4. &
generalis 8. sub Hadriano 2. Papa actione 10.
cap. 1. Anno Domini 870.*

Decrevit sancta synodus (scilicet
*Chalcedonensis cap. 19. Secundum Cano-
nes bis in anno Episcopos in idipsum in
unamquamque provinciam convenire,
&c. Et corrigere si quædam emerferint.*
Ex quo patet quod authenticæ sanctio-
nes, etiam provincialia Concilia fieri
præcipiant quod in cassum præciperent,
nisi ut nos eorum Conciliorum sententiæ
observare decernerent: *& infra, Si enim
non parvæ stultitiæ constat, si quis cu-
juslibet unius hominis sanæ Concilio
acquiescere derectat, quanto magis re-
prehensibile videretur, si quis impuden-
ter resistat huiusmodi Conciliorum sta-
tutis non unius sed plurium sapientum
auctoritate & iudicio prolatis atque*

probatis. Et infra, quapropter nec provincialium Conciliorum statuta à quolibet sunt respicienda. *Conc. Rom. I. sub Greg. 7. Papa an. Domini 1704. c. 4.*

Verum si quis iterum consuetudinem contrariam esse opponat, hac sequentia ipsi respondeantur.

Perniciosa consuetudo nequaquam est recipienda quæ maiorum statuta præteriens omnem Ecclesiæ ordinem perturbavit. *Concilij provincialis Toletani 4. cap. 18. sub Honorio Papa anno Domini 633.*

Quanto ex consuetudine inolevisse restantur, quam nos è contra tanto studiosius de Ecclesia Dei eradicate volumus, quanto nimium noxiam esse Clericis, & omni religiosæ plebi supra docuimus. Quantoque scimus ex sacris Canonibus, quod non minus mala consuetudo, quam perniciosa corruptela vitanda sit: & scimus quod paulatim crescens, jam suæ pestiferæ nequitie gramine multos invaserit, adeo ut temeritas hæc tantum excreverit, &c. *Nicolai 1. Papa cap. 2. §. penultimo. Hoc extat tom. 3. Conciliorum, parte 1. sectione 2.*

inter

inter eius Epistolas scilicet inter septimam & octavam. Hic Pontifex vivebat circa annum Domini 858.

Mala consuetudo quæ non minus quam pernicioſa corruptela vitanda eſt, niſi citius radicitus evellatur, in privilegiorum jus ab improbis aſſumitur: & incipiunt prævaricationes & variæ præſumptiones ceſſerime non compreſſæ pro legibus venerari & privilegiorum more perpetuo celebrari. Idem Epistoſa 47. qua eſt ad Hincmarum Archiepiſcopum Rhemenſem. Circa finem.

HÆc pauca ſacrorum decretorum fragmenta, qua nec tua, amice Lector, nec mea ſunt, ſed Eccleſia ſancta Dei, quaſo, ne reſpuas, nec ad eum, qui benigne, collecta ſimul, tibi quidem offert, ſed potius, ad fontes ſalvatoris, ex quibus illa hauſta ſunt atende; ea ſereno vultu reſpice: quanta ſint aſſuthoritatis animadvertet: in tuam ac multorum utilitatem & ædificationem converte. Audiamus quaſo omnes Eccleſiam loquentem, humilime aſcultemus hortantem, atque precipientem, ne tanquam Ethnici & publicani habeamur:

mur : est enim mater nostra , ac si est mater , ubi est honor eius ? simus tanta matris filij veri , ei promptè obediētes , ut Deum Patrem merito appellare valeamus. Unanimiter oremus omnes , uti solebant antiquus Christiani prisci (quorum cor unum erat & anima una) dicamusque , cum Ecclesia sancta Matre nostra orante pro Clericis filiis suis. Dominus noster Iesus Christus , donet nobis spiritum sanctum , qui habitum religionis in nobis in perpetuum conservet , & à mundi impedimento ac faculari desiderio corda nostra defendat : ut sicut immutamus in vultibus , ita dextera manus eius virtutis tribuat nobis incrementa , & ab omni cecitate spirituali , & humana , oculos nostros aperiat , & lumen nobis aeterna gratia concedat. Amen.

S. CAR.